Mas Ramada seguirà la lluita

Vaig conèixer l' Eusebio Lavado a l'aparcament del tanatori. Havíem parlat diversos cops per telèfon, però ell, com a president de l'associació de veïns de Mas Ramada, volia que conegués el barri de primera mà. Un barri que jo, gironina de l'Eixample, no havia trepitjat mai i amb prou feines sabia situar al mapa. Aquell matí, l'Eusebio em va portar per tots els racons de Mas Ramada, per tal que veiés per mi mateixa les reivindicacions d'aquest barri de la Girona oblidada: la necessitat d'un pont per creuar el riu i connectar amb la Creueta, el carril bici del carrer del Carme per poder anar de Girona est al centre, la necessitat imperiosa de més neteja i seguretat... A partir de llavors, el contacte va ser relativament freqüent. L'Eusebio no perdia ni mitja oportunitat per defensar el barri que tant estimava, i no dubtava a insistir perquè els mitjans ens féssim ressò de la seva festa major, de la bicicletada reivindicativa de l'1 de maig, de l'estat de deixadesa en què tenia l'ajuntament el barri... «Mas Ramada, temps de lluita» era el seu lema, tot recordant que Girona Est existeix malgrat no formar part de la Girona de postal. I malgrat que era molt crític amb l'administració i també amb els mitjans, cosa que em feia emprenyar, era impossible enfadar-se amb ell. El seu somriure i la seva bonhomia ho impedien. Mas Ramada i Girona ploren la seva pèrdua, per no parlar de familiars i amics. Però no pateixis, Eusebio. Estic segura que els teus veïns seguiran lluitant per dignificar un barri que portarà per sempre la teva empremta. Descansa en pau.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/09/01/mas-ramada-seguira-lluita/865077.html?utm_source=rss